

selv ikke vil kunne komme tilstede, førend de tre Virker omkring Kjøbenhavn med Hensyn til Politiet underlægges den samme Autoritet som Staden Kjøbenhavn med dens Grund. Jeg kjender nok til de Vanskeligheder, det frembyder, til de mange Forhandlinger, der maae pleies med mange forskjellige Autoriteter, for at kunne sige mig selv, at det er en Bemærkning, som ikke har synderlig Udsigt til at faae praktisk Betydning; men jeg har ikke villet tilbageholde den; thi jeg gjentager, at jeg troer, man ikke kjender tilstrækkeligt til Politiforholdene, naar man kan tvivle om, at der altid vil være noget meget Mangelfuldt, noget uoprettelig Mangelfuldt i Kjøbenhavns Politiforvaltning, saalænge denne Forvaltning skal standse et Par Skridt udenfor en af Portene paa det ene Sted og maafkee kun række ganske kort udenfor en anden Port paa et andet Sted. Jeg erkjender naturligtviis, at man ikke ganske har overseet dette Moment og noget søgt at raade Bod derpaa, men det forekommer mig ikke tilfredsstillende.

Naar jeg dernæst seer hen til Bestemmelsen i § 8, der tillader Politiet, om fornødent, med Magt at trænge ind i et Huus for at anholde Folk o. s. v., da maa jeg tilstaae, at jeg har Betænkelse derved med Hensyn til det vigtige og naturlige, ja Privilegium vil jeg ikke kalde det, men den Beskyttelse, som vor Grundlov tilsigter Borgeren i hans eget Huus; men jeg seer heller ikke rettere, end at man, saaledes som man har formuleret denne Paragraf, meget let udsætter Borgeren for Misligheder og Vilkaarligheder fra Politiets Side, som i en fri Stat ere ligefrem utaaelige, og som efter min Formening ikke paa nogen Maade opveies af de Fordele, Politiets Formaal derved maatte kunne vinde. Jeg troer, at man meget omhyggeligt skal vogte sig for at modarbejde den Følelse hos Borgerne, at de ere Konger i deres Huse. — En lille Bemærkning falder mig ind, idet jeg kaster Blik paa § 12. Det ærede Ministerium anbefaler det executive Politi, forsaavidt det i sin Tjeneste kommer i Berøring med Borgerne, at vise Ro, Besindighed og Maadehold. Dette er virkelig Kardinaldyder for et godt Politi, og jeg kan ikke have Noget imod, at det udtrykkeligt bliver sat i Loven, skjøndt man skulde synes, at naar dette, som er

faa selvfølgelig, skulde staae i den, kunde der være meget Andet at tilføie; men jeg vil, siden man er gaaet i Detail og har indsat disse Ord: Ro, Besindighed og Maadehold, tillade mig at spørge, hvorfor man da ikke har taget det lille Ord „Høflighed“ med. Jeg troer, at man af og til med Urette beskæftiger sig over Politiet, og jeg erkjender virkelig, at Politimagten ofte endogfaa kan vise overordentlig megen Høflighed og Besindighed i Forhold, der kunde undskyldes, om den ikke viste det; men det forekommer mig dog, at Begrebet Høflighed er, naar man endelig vil opstille slige Formaninger, saa overordentlig vigtigt, at jeg troer ikke, at nogen Politimand vil misfælde, at Nogen, der overhovedet har tænkt over dette Forhold, vil nægte, at den Politiebedsmand, der er saa lykkelig, i hvad der end passerer, uroffelig at kunne vise Høflighed i Ord og Væsen, allerede blot ved denne Egenstabs har en ganske vurdereelig Overlegenhed fremfor den, der mere eller mindre mangler den.

Der er endnu i dette Dieblis, hvor man jo hverken kan eller bør tabe af Sigte, at en nærmere Overveielse, navnlig i Detaillen, vil senere finde Sted fra Thingets og hvert enkelt Medlems Side, kun en Slutningsbemærkning, jeg ikke kan afholde mig fra, og som jeg maa tilstaae, jeg lægger en særdeles Vægt paa, idet jeg nemlig vil udtale min Beslagelse over, at det ærede Ministerium har troet ikke at burde gaae ind paa det vakkre og, som det forekommer mig, naturlige og i alle Henseender usarlige Forslag, som Borgerrepræsentationen har gjort om, at der fra Kommunalrepræsentationens Side skulde udøves et vist Tilsyn med Arresterne. Ministeriet siger, at „ikke blot er Arrestvæsenet og Tilsynet med samme intetsteds i Landet nogen Kommunalsag, men henhører under Statsmyndighederne, men derhos vilde et Tilsyn som det foreslaaede neppe være til nogen Gavn, hvorimod det upaatvibelig i ikke ringe Grad vilde virke skadeligt for den Orden og Disciplin, der nødvendigviis maa findes i Arresterne.“ Dette er Ordene; men jeg maa tilstaae, det forekommer mig, at der er saa uendelig Lidt sagt, saa uendelig ringe virkelig Grund tilstede i disse Ord, at det forbauser mig, at de ere komne fra Ministeriet efter en alvorlig Til-